

El president i l'oposició mantenen converses, però això no vol dir que arreglaran l'economia conjuntament.

## Cap a la gran col·lisió veneçolana

© *The Economist*

**E**l Parlament de Veneçuela controlat per l'oposició, el primer en gairebé 16 anys, ha estat establert en menys d'un mes. Ha sigut un període ple d'esdeveniments. L'oposició va guanyar i va perdre dos terços de la seva majoria; la Cort Suprema del país va declarar que tots els seus actes serien nuls i sense valor, i després va transigir. El president de Veneçuela, Nicolás Maduro, va renovar el seu Govern i busca nous poders per fer front a una "emergència econòmica". El Banc Central va publicar índexs econòmics vitals per primera vegada en més d'un any. El que no està clar és si tot això està allunyant el país d'una crisi econòmica i política o apropant-lo ràpidament cap a una col·lisió.

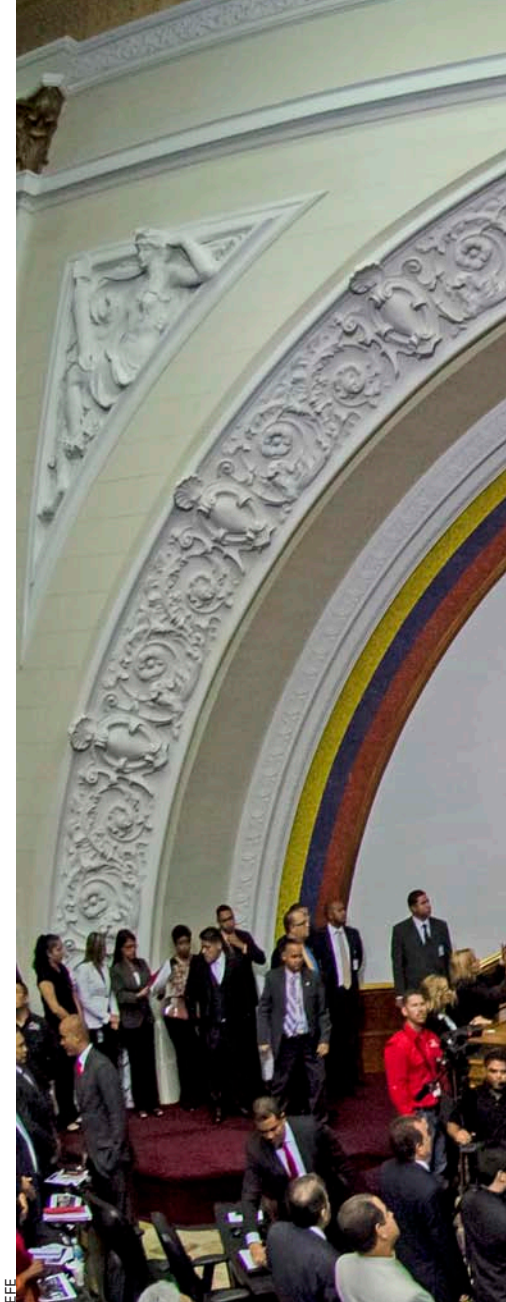
Alguns senyals són esperançadors. L'enfrontament entre l'Assemblea Nacional i el Tribunal Suprem va acabar després que tres diputats de l'oposició, que havien agafat els seus seients en desafiament a una decisió de la cort, van convenir fer-se a una banda, mentre que es porta a terme una investigació per les acusacions de frau electoral en el seu estat. Això va negar a l'oposició una majoria de dos terços, però va permetre al règim reconèixer la legitimitat del Parlament. El 15 de gener, Nicolás Maduro, un antic conductor d'autobús, va pronunciar

per primera vegada el seu discurs sobre l'estat de la Unió abans d'instal·lar una legislatura hostil. La refutació burleta de Henry Ramos Allup, nou president del Parlament, va ser retransmesa en directe.

### Una guia política i econòmica de Veneçuela

Algunes de les decisions recents de Maduro suggereixen obertura al diàleg. Una és la designació d'Aristóbulo Istúriz, ex-alcalde de Caracas, com a vice-president del país. Reemplaça Jorge Arreaza, gendre d'Hugo Chávez, el fundador de la fracassada "revolució bolivariana" de Veneçuela. A diferència d'Arreaza, el nou vice-president és respectat tant per l'oposició com pels chavistes. Henry Ramos ha parlat amb Istúriz almenys dues vegades. Les seves converses van ajudar a posar fi a la disputa entre el Parlament i el Tribunal Suprem. Henry Ramos espera que Istúriz facilitarà la comunicació.

Encara no se sap si aquestes converses portaran a una acció útil. El 15 de gener, el Banc Central va admetre el greu estat en què es troba l'economia. Es va dir que en els 12 mesos anteriors a setembre la inflació era de 141,5% mentre que el PIB es va contraure un 7,1% en el mateix període. Aquestes xifres probablement minimitzen l'horror. L'FMI calcula que l'economia ha disminuït un 10% l'any passat i que



L'oposició té previst aprovar una llei d'amnistia per

la inflació ha augmentat ara a més del 200%.

### Per què la inflació és una conspiració

Hi ha pocs senyals que el president i el Parlament estiguin d'acord en per què les coses estan tan malament –a part de la caiguda en el preu del petroli, pràcticament l'única exportació– o què fer respecte a això. En el seu discurs de tres hores, Maduro, un cop més, va culpar de les carències, la inflació i una moneda feble la "guerra econòmica" empresa pels especuladors i els estrangers. Ramos Allup va replicar, amb més exactitud, que "el model econòmic està malament."



alliberar desenes de presos polítics, la qual Maduro ja ha promès que rebutjarà.

El decret d'emergència econòmica de Maduro li donaria amplis poders sobre l'economia durant 60 dies. Això podria ser perillós. En reorganitzar el seu gabinet, Maduro va nomenar com a tsar econòmic Luis Salas, un sociòleg que pertany a l'extrema esquerra del chavisme. Salas es refereix a la inflació com una conspiració capitalista contra els consumidors i nega que el Banc Central contribueixi a aquesta causa mitjançant la impressió de diners per finançar el dèficit pressupostari. Altres membres del nou equip econòmic, entre ells Rodolfo Medina, el ministre de Finances, i Miguel Pérez Abad, que aporta informació econòmica al Ministeri d'Indústria, són més moderats. Però encara no se sap quina influència tindran.

Maduro ha admès que “ha arribat el moment” d'incrementar el preu de la gasolina, que ara va pràcticament regalada. Aquesta és una de les raons del dèficit públic, que va ser del 24% del PIB l'any passat. Més enllà d'això, no està clar com pensa utilitzar els nous poders que està demanant al Parlament que li siguin concebuts. Les propostes elaborades per Salas insten les empreses a augmentar la producció, però sense aixecar el control dels preus o suggerint una manera d'augmentar les importacions de subministraments. No hi haurà retallades en la despesa social.

Algunes persones de l'oposició sospiten que el Govern està tramant una trampa. Si l'assemblea rebutja el pla de

Maduro, corre el risc de ser acusada de negar protecció als programes socials populars. Si l'accepta, serà renunciar a la seva facultat d'intervenir en assumptes d'economia. El Parlament encara no ho ha decidit.

Altres qüestions podrien tornar a congelar les relacions entre el poder legislatiu i el Govern. L'oposició té previst aprovar una llei d'amnistia per alliberar desenes de presos polítics, la qual Maduro ja ha promès que rebutjarà. Ramos continua amb la seva promesa de destituir el president de manera constitucional en un termini de sis mesos. Serà difícil evitar que es produeixi una crisi. ●

*Traducció de Marina Solaz Corts*